

спортом / Ю.А.Бородін // Навчальний посібник. – К.: ТОВ "Поліпром", 2007. – 118 с.

2. Величко О.І. Реформування фізичної підготовки – об'єктивна потреба сьогодення / О.І.Величко // Наука і оборона. – 2006. – №2. – С. 53-57.

3. Гуцуляк А.А. Формирование мотивационно-ценностного отношения курсантов вуза силового ведомства к физическому самосовершенствованию / А.А.Гуцуляк // Ученые записи университета имени П.Ф.Лесгафта. – 2009. – №8 (54). – С. 35-39.

4. Кораблев Ю.Ю. Влияние уровня физической подготовленности на самочувствие и умственную работоспособность военнослужащего / Ю.Ю.Кораблев, В.Н.Хламов, А.А.Частихин // Военная мысль. – 2009. – №9. – С. 62-66.

5. Leont'yev V.P. Vzayemozv'yazok fizychnoyi i viys'kovo-profesiynoyi pidhotovlenosti kursantiv u vyshchykh viys'kovykh navchal'nykh zakladakh / V.P.Leont'yev // Teoriya i metodyka fizychnoho vykhovannya i sportu. – K.: NUFVSU, 2000. – #2. – S. 82-86.

6. Malikov M.V. Vyvchennya motyvatsiynykh osoblyvostey studentiv shchodo zanyat' fizychnoyu kul'turoyu v umovakh vyshchoho navchal'noho zakladu / M.V.Malikov // Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoyi kul'tury (fizychna kul'tura i sport). Zb. naukovykh prats' / za red. H.M.Arzyutova. – K.: Vyd-vo NPU imeni M.P.Drahomanova, 2011. – S. 15-18.

7. Nastanova z fizychnoyi pidhotovky u Zbroynykh sylakh Ukrainy. – K.: RVV AHU HSh ZS Ukrainy, 2009. – 234 s.

8. N.F. ogly Agaev. Problemy povysheniya motivacii studentov k zanjatijam fizicheskoj kul'turoj / N.F. ogly Agaev // Nizhegorodskij gosudarstvennyj arhitekturno-stroitel'nyj universitet. – Nizhnij Novgorod, Rossiya. – Rezhim dostupu: <http://conf.v.narod.ru/Agaev.pdf>.

УДК 371.134-057.875:378.22:615.825

Лянной Ю.О.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

АНАЛІЗ СТАНУ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті представлено результати моніторингу готовності майбутніх магістрів з фізичної реабілітації, які навчаються у вищих навчальних закладах України, до майбутньої професійної діяльності. У ході педагогічного дослідження проаналізовано 743 анкети з відповідями магістрантів десяти вищих навчальних закладів України. З'ясовано, що переважна більшість респондентів вважають доцільним здійснювати підготовку майбутніх магістрів з фізичної реабілітації у ВНЗ фізкультурного або педагогічного профілів, магістранти у більшості розуміють сутність базових понять «реабілітація» та «фізична реабілітація», володіють знаннями про види реабілітації, мету, завдання та основні принципи реабілітації, але лише частково підготовлені до роботи в умовах різних закладів майбутньої професійної діяльності фізичного реабілітолога.

Ключові слова: магістр з фізичної реабілітації, професійна діяльність, підготовленість, готовність, вищі навчальні заклади.

Лянной Ю.О. Анализ состояния готовности будущих магистров по физической реабилитации к профессиональной деятельности. В статье представлены результаты мониторинга готовности будущих магистров по физической реабилитации, которые учатся в высших учебных заведениях Украины, к будущей профессиональной деятельности. В ходе педагогического исследования проанализированы 743 анкеты с ответами магистрантов десяти высших учебных заведений Украины. Выяснено, что подавляющее большинство респондентов считают целесообразным осуществлять подготовку будущих магистров по физической реабилитации в вузах физкультурного или педагогического профилей, магистранты в большинстве понимают суть базовых понятий «реабилитация» и «физическая реабилитация», владеют знаниями о видах реабилитации, цели, задачах и основных принципах реабилитации, но только частично подготовлены к работе в условиях различных учреждений будущей профессиональной деятельности физического реабилитолога.

Ключевые слова: магистр по физической реабилитации, профессиональная деятельность, подготовленность, готовность, высшие учебные заведения.

Lyannoy Y. O. The analysis of readiness of future masters in physical rehabilitation to the professional activity. The article presents the results of the monitoring of preparedness of future masters in physical rehabilitation, that study in higher educational institutions of Ukraine, for the future professional activity. During pedagogical research it was analyzed 743 questionnaires with answers of undergraduates of ten higher educational institutions of Ukraine. It was found that the majority of respondents consider appropriate to prepare future masters in physical rehabilitation at higher educational institutions of physical culture or teaching profiles, the majority of undergraduates understand the essence of basic concepts "rehabilitation" and "physical rehabilitation", they are knowledgeable about the types of rehabilitation purpose, objectives and basic principles of rehabilitation, but they are only partially prepared to work in sanatorium establishments, in the terms of sports training center, special kindergarten, center for social rehabilitation of disabled children, the center of invalid sport, department of physiotherapy of Children's Hospital, a private clinical practice, spa and fitness centers. Future Masters in physical rehabilitation partially own with special and author techniques and methods of using needle applicators, wooden massagers, hydrostatic procedures, special methods of injury prevention in the practice of rehabilitation of sportsmen, with the skills to conduct individual physical rehabilitation work with children with scoliosis, posture defects and deformities of the lower extremities based on tailor-made

fabulously game and foam rubber simulators, methods of evaluating strength endurance of major muscle groups of the trunk and limbs in preschool children with impaired locomotor apparatus.

Key words: *master in physical rehabilitation, professional activity, training, readiness, higher educational institutions.*

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. На сьогодні одним із завдань вищих навчальних закладів України є підготовка висококваліфікованих фахівців, здатних ефективно працювати в сучасних умовах. Відповідно до статті 5 нового Закон України «Про вищу освіту» освітньо-кваліфікаційний рівень «магістр» визначається як освітній ступінь. Магістр фізичної реабілітації – освітній ступінь сформованої професії, з особливими професійними аспектами освітньої, клінічної та наукової практики, що визначається різноманітністю соціальних, економічних, культурних та політичних умов. Кількість фізичних реабілітологів з другим ступенем вищої освіти в Україні збільшується, їх вплив зростає, але кількість не завжди відповідає якості. Разом з тим науковці вищої школи відзначають, що підготовка сучасного магістра фізичної реабілітаційного профілю повинна забезпечувати не лише якість їх професійної підготовки, але і повинна бути орієнтованою на зростаючі вимоги сфери їх майбутньої професійної діяльності. На сучасному етапі соціально-економічного розвитку нашої країни молодому магістру з фізичної реабілітації висувається безліч вимог, відповідність яким не можлива без готовності до професійної діяльності. Успішність навчання автоматично не забезпечує повноцінну професійну готовність випускників університетів. Отже формуванню готовності до професійної діяльності повинна приділятися пильна увага на етапі професійного навчання. Означені проблеми вказують на необхідність цілеспрямованого формування готовності до професійної діяльності майбутніх магістрів саме у період навчання в університеті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз науково-методичної та спеціальної літератури свідчить, що проблемою підготовки магістрів у педагогічних університетах займалися вчені І.С. Батракова, В.А. Козирев, П.Ф. Радіонова та інші. Загальні і прикладні питання, організаційно-методичні аспекти та понятійний апарат професійної підготовки фізичних реабілітологів досліджували Н.О. Белікова, І.А. Білолипецька, Т. В. Бойчук, Т.М. Бугеря, Г.Є. Верич, А.С. Вовканич, Л.Б. Волошко, А.М. Герцик, Т.В. Д'яченко, М.В. Дутчак, Р.П. Карпюк, Г.А. Макарова, О.І. Міхесенко, Є.Н. Приступа, І.В. Прихода, М.Я. Романишин, Л.П. Суценко [1-4, 6-8]. Окремі аспекти професійного призначення фізичного реабілітолога представлені в українських підручниках професорів В.М. Мухіна та В.П. Мурзи. Проте у педагогічних дослідженнях недостатньо висвітлені питання готовності майбутніх магістрів з фізичної реабілітації до професійної діяльності, що зумовило наше дослідження.

Формування мети та завдань роботи. **Метою** дослідження є визначення результатів моніторингу стану готовності майбутніх магістрів з фізичної реабілітації, які навчаються у вищих навчальних закладах України, до професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняття «готовність майбутніх магістрів з фізичної реабілітації до професійної діяльності» розуміємо як інтегративне утворення особистості, яке характеризується сукупністю мотиваційно-ціннісного, когнітивного, діяльнісного та особистісного компонентів, що відображають розвиток особистісних якостей майбутнього фахівця і результат оволодіння професійно орієнтованими знаннями, вміннями та навичками, які дозволяють йому спрямовувати свої зусилля на відновлення здоров'я людини, підвищення її працездатності та поліпшення функціонального стану організму у процесі застосування фізичних вправ та природних чинників у лікувально-профілактичних, санаторно-курортних, навчально-спортивних, реабілітаційних, оздоровчих, спеціальних навчальних закладах.

В Україні, за даними інформаційної системи «Конкурс» МОН України, станом на 01.09.2015 р. підготовку фахівців з фізичної реабілітації здійснюють 58 вищих навчальних закладів III–IV рівнів акредитації державної та приватної форми власності, переважно фізкультурного, педагогічного та класичного профілів, з них 26 проводять підготовку магістрів [5, с. 40]. З метою визначення стану готовності майбутніх магістрів з фізичної реабілітації до професійної діяльності нами застосовано педагогічний метод дослідження – анкетування. У анкету увійшли 33 питання, завданнями яких було визначення готовності магістрантів забезпечувати процес фізичної реабілітації і науково-дослідну роботу у різних умовах майбутньої професійної діяльності, визначення їх самооцінки щодо володіння спеціальними та авторськими прийомами і методиками та базовими знаннями, вміннями та навичками, необхідними для професійної діяльності у сфері фізичної реабілітації тощо. У анкетуванні взяли участь 723 магістранти десяти вищих навчальних закладів України, які проводять підготовку фізичних реабілітологів. Серед них 56 магістрантів Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, 49 магістрантів Дніпропетровського державного інституту фізичної культури і спорту, 59 магістрантів Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 29 магістрантів Запорізького національного університету, 70 магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, 59 магістрантів Львівського державного університету фізичної культури, 61 магістрант Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, 95 магістрантів Національного університету фізичного виховання і спорту України, 70 магістрантів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 175 магістрантів Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка. Аналіз першого запитання анкети свідчить, що 79,7% із 723 опитаних магістрантів вважають доцільним здійснювати підготовку майбутніх магістрів з фізичної реабілітації у ВНЗ фізкультурного або педагогічного профілів; 10,9% респондентів вважають доцільним здійснювати підготовку таких фахівців у ВНЗ медичного профілю; 4,1% вважають не доцільним проводити таку підготовку; 5,3% опитаним важко було відповісти. Отже, переважна більшість респондентів (79,7%) вважають доцільним здійснювати підготовку майбутніх магістрів з фізичної реабілітації у ВНЗ фізкультурного або педагогічного профілів. Наступне запитання анкети мало на меті з'ясувати думку студентів, чи залежить ефективність процесу фізичної реабілітації від професійної підготовки магістра з фізичної реабілітації. 69,0% магістрантів відповіли, що залежить; 23,8%

респондентів вказують, що частково залежить; 2,4% зазначають, що зовсім не залежить, 4,8% опитаним важко було відповісти. Отже, переважна більшість опитаних (69%) вважають ефективність процесу фізичної реабілітації залежною від професійної підготовки магістра з фізичної реабілітації. Окреме запитання анкети мало на меті виявити, чи розуміють магістранти сутність базових понять «реабілітація» та «фізична реабілітація». Аналізуючи відповіді, можемо стверджувати, що 85,5% респондентів вважають, що розуміють сутність зазначених понять; 10,5% частково їх розуміють; 3,2% не розуміють; важко було відповісти – 0,8% опитаним. Значна кількість магістрантів (85,5%) вважають, що розуміють сутність зазначених понять. Наступне запитання анкети мало на меті виявити, чи знають респонденти види реабілітації, мету, завдання та основні принципи реабілітації. Вважають, що володіють знаннями значна частина магістрантів, а саме 77,9%; володіють, але недостатньо – 17,3%; не володіють – 2,2%; важко було відповісти – 2,6% респондентам. Наступне запитання анкети мало на меті виявити, чи володіють респонденти знаннями про визначення періодів і етапів реабілітації з урахуванням медичного профілю хворих і видів реабілітації. Вважають, що відповідними знаннями повністю володіють 42,9%; володіють, але не достатньо – 41,1%; не володіють – 9,8%; важко було відповісти – 6,2% респондентів. Наступні запитання анкети були спрямовані на визначення підготовленості магістрантів забезпечувати процес фізичної реабілітації і науково-дослідну роботу у різних умовах майбутньої професійної діяльності. Результати відповідей на запитаннях 11, 13, 19, 22, 23, 24, 25, 26 анкети вказують, що респонденти лише частково підготовлені до професійної діяльності в умовах закладів, які є різними за профілем. Так, до професійної діяльності у санаторно-курортних установах вважають себе повністю підготовленими 23,4%; частково підготовленими – 62,0%; не підготовленими – 7,9%; важко було відповісти – 6,8% респондентів. Для забезпечення процесу фізичної реабілітації та здійснення науково-дослідної діяльності в умовах навчально-спортивного центру зі спортсменами високого класу вважають себе повністю підготовленими 19,5%; частково підготовленими – 57,3%; не підготовленими – 12,4%; важко було відповісти – 10,8% опитаним. Для забезпечення процесу фізичної реабілітації та здійснення науково-дослідної діяльності в умовах спеціального дошкільного навчального закладу для дітей з порушеннями опорно-рухового апарату вважають себе повністю підготовленими 23,9%; частково підготовленими – 54,1%; не підготовленими – 12,6%; важко було відповісти – 9,4% опитаним. Для забезпечення процесу фізичної реабілітації та здійснення науково-дослідної діяльності в умовах центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів вважають себе повністю підготовленими 19,5%; частково підготовленими – 50,6%; не підготовленими – 16,3%; важко було відповісти – 13,6% опитаним. Для забезпечення процесу фізичної реабілітації та здійснення науково-дослідної діяльності в умовах центру «Інваспорт» зі спортсменами-інвалідами вважають себе повністю підготовленими 17,3%; частково підготовленими – 49,7%; не підготовленими – 18,0%; важко було відповісти – 15,1% опитаним. Для забезпечення процесу фізичної реабілітації та здійснення науково-дослідної діяльності в умовах відділення фізіотерапії клінічної дитячої лікарні вважають себе повністю підготовленими 18,9%; частково підготовленими – 53,5%; не підготовленими – 13,7%; важко було відповісти – 13,8% опитаним. Для забезпечення процесу фізичної реабілітації пацієнтів та здійснення науково-дослідної діяльності в умовах приватної клінічної практики вважають себе повністю підготовленими 20,9%; частково підготовленими – 52,7%; не підготовленими – 13,4%; важко було відповісти – 13,0% опитаним. Для забезпечення процесу фізичної реабілітації та здійснення науково-дослідної діяльності в умовах СПА- та фітнес-центрів вважають себе повністю підготовленими 27,4%; частково підготовленими – 50,9%; не підготовленими – 11,6%; важко було відповісти – 10,1% опитаним. Окремі запитання анкети були спрямовані на визначення самооцінки магістрантів щодо володіння знаннями, уміннями та навичками, необхідними для майбутньої професійної діяльності. Результати відповідей на запитаннях 18, 29, 30, 31 анкети вказують, що майбутні магістри з фізичної реабілітації вважають, що значною мірою володіють знаннями, уміннями та навичками, щодо професійної діяльності. Так, вважають, що прийомами та методиками загального, спортивного, лікувального масажу та самомасажу повністю володіють 46,5%; володіють, але не достатньо – 45,1%; не володіють – 4,6%; важко було відповісти – 3,9% респондентів. Вважають, що знаннями з теорії та методики фізичного виховання під час проведення різних форм лікувальної фізичної культури повністю володіють 55,0%; володіють, але не достатньо – 35,5%; не володіють – 3,9%; важко було відповісти – 5,5% респондентів. Вважають, що навичками організації здорового способу життя та формування культури здоров'я з урахуванням індивідуальних особливостей людини повністю володіють 61,1%; володіють, але не достатньо – 30,7%; не володіють – 3,7%; важко було відповісти – 4,4% респондентів. Вважають, що уміннями надавати першу допомогу в екстремальних ситуаціях повністю володіють 40,1% магістрантів; володіють, але не достатньо – 51,3%; не володіють – 3,0%; важко було відповісти – 5,5% респондентів. Отже, у середньому більше половини опитаних майбутніх магістрів з фізичної реабілітації володіють знаннями, уміннями та навичками необхідними для майбутньої професійної діяльності. Запитання 14, 15, 16, 17, 20, 21 анкети були спрямовані на визначення самооцінки магістрантів щодо володіння спеціальними та авторськими прийомами та методиками фізичної реабілітації необхідними для майбутньої професійної діяльності. Результати відповідей вказують, що більшість майбутніх магістрів з фізичної реабілітації лише частково володіють спеціальними та авторськими прийомами та методиками необхідними для професійної діяльності. Вважають, що повністю володіють різними прийомами та методиками застосування голчастих аплікаторів («Стопи Капралова», голчаста шапочка, валик «Суглоб» з насадкою, аплікатори «Градiєнт», «Рельєф-квадрат», «Рельєф-хвиля») для фізичної реабілітації спортсменів лише 18,8%; володіють, але не достатньо – 33,3%; не володіють – 41,4%; важко було відповісти – 13,6% респондентів. Різними прийомами та методиками застосування дерев'яних масажерів («Подвійний суглоб», «Подвійна печатка», «Подвійна каталка», «Універсальна каталка» тощо) для фізичної реабілітації спортсменів вважають, що повністю володіють лише 14,5% магістрантів; володіють, але не достатньо – 33,1%; не володіють – 39,7%; важко було відповісти – 12,7% респондентів. Різними прийомами та методиками застосування водолікувальних процедур у практиці відновлення і поліпшення працездатності спортсменів («Підводний душ-масаж», «Перлинно-озонові ванни», «Душ Шарко», «Лазер-душ») вважають, що повністю володіють лише 22,4% магістрантів; володіють, але не достатньо – 48,4%; не володіють – 21,0%; важко було відповісти – 8,2% респондентів. Різними прийомами та спеціальними методиками

відновлення та профілактики травматизму (тренажер «Горбунок», «Профілактор Євмінова», камера зональної декомпресії, масажні гімнастичні м'ячі) вважають, що повністю володіють лише 22,0% магістрантів; володіють, але не достатньо – 51,9%; не володіють – 18,0%; важко було відповісти – 8,2% респондентів. Вважають, що уміннями та навичками проведення індивідуальної фізреабілітаційної роботи з дітьми зі сколіозом, дефектами постави та деформаціями нижніх кінцівок з використанням спеціально розроблених казково-ігрових і гумово-поролонових тренажерів різнобічного функціонального призначення повністю володіють 24,6% магістрантів; володіють, але не достатньо – 52,4%; не володіють – 13,1%; важко було відповісти – 9,8% респондентів. Вважають, що методиками оцінки силової витривалості основних м'язових груп тулуба і кінцівок у дітей з порушеннями ОРА повністю володіють 34,4% магістрантів; володіють, але не достатньо – 46,7%; не володіють – 11,1%; важко було відповісти – 7,7% респондентів.

Аналізуючи відповіді студентів, опитаних стосовно того, наскільки вони цікавляться навчально-методичною та науковою літературою, необхідною для професійної підготовки магістра фізичної реабілітації, можна стверджувати, що цікавляться постійно 32,5%; цікавляться не регулярно – 54,8%; зовсім не цікавляться – 8,4%; важко відповісти – 4,3% опитаним. Зауважимо, що лише третина респондентів постійно цікавляться навчально-методичною та науковою літературою, необхідною для їх професійної підготовки. Цікаво було дізнатися, що заважає майбутнім магістрам засвоїти основні засоби і методики фізичної реабілітації та науково-дослідної роботи у сфері відновлення здоров'я людини під час навчання у ВНЗ. Аналіз відповідей дозволив констатувати, що у 38,6% – обмаль вільного часу; 15,4% респондентів не мають необхідних умов навчання; у 11,2% опитаних відсутній інтерес; 5,3% – не мають потреби; важко було відповісти 29,6% магістрантів.

ВИСНОВКИ. Аналізуючи відповіді респондентів, дійшли таких висновків:

1. Переважна більшість респондентів (79,7%) вважають доцільним здійснювати підготовку майбутніх магістрів з фізичної реабілітації у ВНЗ фізкультурного або педагогічного профілів та 69% опитаних підтверджують, що ефективність процесу фізичної реабілітації залежить від професійної підготовки магістра з фізичної реабілітації.

2. Магістранти у більшості розуміють сутність базових понять «реабілітація» та «фізична реабілітація» (85,5%), у більшості володіють знаннями про види реабілітації, мету, завдання та основні принципи реабілітації (77,9%), але лише 42,9% володіють знаннями про визначення періодів і етапів реабілітації з урахуванням медичного профілю хворих і видів реабілітації.

3. Вдалося визначити, що магістранти лише частково готові до забезпечення процесу фізичної реабілітації та здійснення науково-дослідної діяльності у санаторно-курортних установах (повністю підготовлені лише 23,4%); в умовах навчально-спортивного центру зі спортсменами високого класу (повністю підготовлені лише 19,5%); в умовах спеціального дошкільного навчального закладу (повністю підготовлені лише 23,9%); в умовах центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів (повністю підготовлені лише 19,5%); в умовах центру «Інваспорт» (повністю підготовлені лише 17,3%); в умовах відділення фізіотерапії клінічної дитячої лікарні (повністю підготовлені лише 18,9%); в умовах приватної клінічної практики (повністю підготовлені лише 20,9%); в умовах СПА- та фітнес-центрів (повністю підготовлені лише 27,4%). Отже, у середньому лише п'ята частина опитаних майбутніх магістрів з фізичної реабілітації підготовлені для забезпечення процесу фізичної реабілітації та здійснення науково-дослідної діяльності у відповідних закладах. Зауважимо, що такі уміння є основними у професійній діяльності магістра з фізичної реабілітації.

4. Отже, магістранти у більшій мірі володіють знаннями, уміннями та навичками необхідними для майбутньої професійної діяльності, а саме прийомами та методиками загального, спортивного, лікувального масажу та самомасажу (повністю володіють 46,5%); знаннями з теорії та методики фізичного виховання під час проведення різних форм лікувальної фізичної культури (повністю володіють 55,0% респондентів), навичками організації здорового способу життя та формування культури здоров'я з урахуванням індивідуальних особливостей людини (повністю володіють 61,1%); уміннями надавати першу допомогу в екстремальних ситуаціях (повністю володіють 40,1%).

5. Майбутні магістри з фізичної реабілітації частково володіють спеціальними та авторськими прийомами та методиками застосування: голчастих аплікаторів (повністю володіють лише 18,8%); дерев'яних масажерів (повністю володіють лише 14,5%); водолікувальних процедур у практиці відновлення працездатності спортсменів (повністю володіють лише 22,4%); спеціальних методик відновлення та профілактики травматизму (повністю володіють лише 22,0%). Частково володіють уміннями та навичками проводити індивідуальну фізреабілітаційну роботу з дітьми зі сколіозом, дефектами постави та деформаціями нижніх кінцівок на основі спеціально розроблених казково-ігрових і гумово-поролонових тренажерів (повністю володіють 24,6%), методиками оцінки силової витривалості основних м'язових груп тулуба і кінцівок у дітей дошкільного віку з порушеннями ОРА (повністю володіють лише 34,4%).

6. Зауважимо, що лише 32,5% магістрантів постійно цікавляться навчально-методичною та науковою літературою, необхідною для їх професійної підготовки, 38,6% не мають часу для навчання; 15,4% респондентів не мають необхідних умов для навчання, у 11,2% опитаних відсутній інтерес до навчання.

Таким чином, моніторинг стану готовності майбутніх магістрів з фізичної реабілітації до професійної діяльності, здійснений на основі анкетування 743 магістрантів десяти вищих навчальних закладів України, свідчить про недостатній рівень їх готовності до професійної діяльності.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ вбачаємо у представленні окремих аспектів застосування новітніх технологій фізичної реабілітації спортсменів у процесі професійної підготовки майбутніх магістрів з фізичної реабілітації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Belikova N.O. *Disciplina futurae Tortores in physica restitutio zdorov'yazberezhuvalnoyi Activities: Theoria et Methods: [monograph]* / N. O. Belikova – K. : «Kozari», 2012. – 584 p.

2. Voloshko L.B. Organicas et paedagogico condiciones institutionis professio competentiae futurae Tortores in corporalis Quam semper in Lorem disciplina / L.B. Voloshko // Pedagogy, Psychology et med.-biol. problemata physica educatio ludunt. – 2005. – № 24. – P. 42-44.
3. Dyachenko T.V. Momentum decretorium investigationis quaestiones corporalis exercitatio rehabilitators / T.V. Dyachenko // Pedagogy, Psychology et med.-biol. problemata physica educatio ludunt. – 2008. – № 2. – P. 53-56.
4. Hertsyk A.M. In physicis legibus interpretandis amet semper: semper physica aut celeritate corporum res therapist? / A.M. Hertsyk // Bulletin de Ucraina Associationem Tortores in corporalis Quam semper. – 2010. – Vol. 3. – P. 1-4.
5. Лянной Ю.О. Професійна підготовка магістрів з фізичної реабілітації у вищих навчальних закладах України. – SCIENCE AND EDUCATION A NEW DIMENSION: pedagogy and psychology. – Budapest, 111 (29), Issue 57, 2015. – с.39-42.
6. Міхеєнко О.І. Теоретико-методологічні підходи до структурування змісту фізреабілітаційної освіти / Міхеєнко О.І. // Наука і освіта. – Одеса, 2002. – № 6. – С. 74-78.
7. Сущенко Л.П. Професійна підготовка майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту (теоретико-методологічний аспект): [монографія] / Л.П. Сущенко. – Запоріжжя: Запорізький державний університет, 2003. – 442 с.
8. Прихода І.В. Організаційно-методологічні підходи до професійної підготовки фахівців з фізичної реабілітації в Україні / І. В. Прихода // Проблеми сучасної педагогічної освіти. – 2007. – Вип. 15, Ч. 1. – С. 60 - 66.

УДК : 37.037.1 : 796. 011.3 : 001. 891

Ляхова І. М.

Інститут здоров'я, спорту і туризму Класичного приватного університету (м. Запоріжжя)

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ І ВИЩІЙ ШКОЛІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ (ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ АНАЛІЗУ СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ)

У статті зазначено, що інтенсивний розвиток українського суспільства, загальні зміни світоглядних позицій щодо ролі фізичної культури в житті людини, інтеграція вітчизняної системи освіти в загальноєвропейський простір, результати сучасних наукових досліджень вимагають визначення низки проблемних аспектів у професійній діяльності вчителя фізичної культури і викладача вищої школи. За результатами сучасних наукових досліджень виокремлено комплекс причин, що детермінують позитивний вплив на учнів і студентів процесу фізичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах і у вишах, та на цій підставі запропоновано шляхи вирішення ряду актуальних проблем.

Ключові слова: проблемні аспекти фізичного виховання, професійна діяльність, вчитель фізичної культури, викладач вишу, загальноосвітні навчальні заклади, вища школа, шляхи вирішення актуальних проблем.

Ляхова И. Н. Проблемные аспекты физического воспитания в общеобразовательных учебных заведениях и высшей школе и пути их решения (по результатам современных научных исследований). В статье отмечается, что интенсивное развитие украинского общества, общие изменения мировоззренческих позиций относительно роли физической культуры в жизни человека, интеграция отечественной системы образования в общеевропейское пространство, результаты современных научных исследований требуют определения ряда проблемных аспектов в профессиональной деятельности учителя физической культуры общеобразовательных учебных заведений и преподавателя высшей школы и поиска путей их решения. Согласно результатам современных научных исследований выделен комплекс причин детерминирующих позитивное влияние на учащихся и студентов процесса физического воспитания в общеобразовательных учебных заведениях и вузах, и на этом основании предложено пути решения ряда актуальных проблем.

Ключевые слова: проблемные аспекты физического воспитания, профессиональная деятельность, учитель физической культуры, преподаватель вуза, общеобразовательные учебные заведения, высшая школа, пути решения актуальных проблем.

Liakhova I. N. Problematic aspects of physical education in secondary schools and higher education and their possible solutions (based on analysis of current research). Intensive development of Ukrainian society, overall changes of philosophical position perception on the role of physical culture in human life, the integration of the national education system into European space, the results of modern research require defining a number of problem areas in the professional work of the teacher of physical culture of secondary schools and a high school teacher and find the ways to solve the problems. Scientific research always helped to start solving any problem, find internal and external reasons leading to negative results in various fields of human activity, including professional. It's possible to solve a particular problem that bothers many people of Ukrainian society only by defining these reasons, analyzing and synthesizing them. It's a well-known fact that physical education is the powerful lever that promotes, preserves and strengthens health, improves his/her mental and physical performance, physical and social activity, the formation of vital skills, valeological cultural identity; lays the foundations of a healthy lifestyle, the development of moral and volitional and physical qualities, having recreational, educational, educational, recreational and social importance. However, the impact of physical training for children and young people, generally, it is not being implemented in full. Lets analyze the reasons of this negative phenomenon.

Key words: problematic aspects of physical education, professional activities, physical education teacher, high school teacher, secondary education, high school, ways of solving actual problems.